

Nicu DOFTOREANU

Un poet plin de har, cum arar mai găsești

Omului Nicolae VASILE, pe care-l consider și prietenul meu, i-aș spune doar "vreo două"... cuvinte: *Ești generos!*

Inginerului și profesorului Nicolae VASILE, pe care-l consider un specialist în materie, i-aș spune "vreo trei"... cuvinte: *Ești un profesionist!*

Însă, **poetului NICOLAE VASILE**, pe care-l consider un magician al cuvintelor îi spun mai multe, în spiritul notei pe care vreau să i-o dau, adică "vreo 10"...cuvinte: *Ești un poet plin de har cum, arar mai găsești!* Din acest motiv așa cum mi-am și intitulat această consemnare.

Nu toți oamenii sunt plămădiți din același aluat, iar pe parcursul vieții fiecare își trăiește viața așa cum crede de cuviință, prin educația și autoeducația pe care o are și mai ales prin pasiune. Pasiunea pentru poezie a **Domnului Nicolae VASILE** este evidentă în această **Antologie Trilingvă de autor**, intitulată sugestiv "**Începutul Cercului**".

Dacă știi altceva despre poezie, dar știi că ea trebuie să izvorască din suflet. Poezia Domnului **Nicolae VASILE**, este plină de simțire poetică, fiind scrisă din suflet, cu suflet și pentru suflet. Ea este resimțită cu toată ființa lui sensibilă, sensibilitate pe care ne-o transmite și nouă... fiindcă, așa cum inspirat spune în prefața volumului domnul profesor Ion C. Ștefan, "autorul...este sobru și sensibil, atent la tot ce ar putea să admire și să selecteze..."

Universul poetic al autorului este ca o poartă spre revelație și ne deschide din aproape în aproape perspective spre toate stările prin care poate trece în fiecare clipă sufletul profan de la material spre abstract și înapoi dovedindu-ne încă odată – dacă mai era cazul – talentul, când declară în poezia **Picătura de vis** „Dacă vrei ca esența/ din tine să iasă la iveală/ trebuie să fierbi,/ să dai pe dinafară....”

Autorul reușește să ne apropie literalmente de impresionantul substrat filosofic al visului simplu și inocent exprimat așa sensibil prin atingerea îngerească cu aceste mici bijuterii poetice aranjate în mai multe grupuri structurale intitulate: **Poezia Iubirii, Poezia vieții, Poezia filosofiei**, încheiată apoteotic **cu Poezia poeziei**, unde chiar de la început ne declară „Să vezi ce nu fac alții/ și să faci tu, e o onoare,/ se cheamă inovare/ este sclipire, nu întâmplare/ n-o poate face chiar fiecare.... ”

Să fii viață în cuvânt nu-i doar metaforă. Nici reducere a existenței la forma ce o exprimă. Ci o recunoaștere conștientă, asumată, a sinelui ca parte vie a Creației. Lecturând poeziile Domnului Nicolae VASILE, unde, laitmotiv-ul ciclic al începutului de cerc asumat, este viața, inocența și mai ales iubirea, care le se îngemănează în armonie, m-a dus gândul la Emil Cioran în a cărei filozofie începutul și sfârșitul trebuiesc privite constant ca o simbioză.

Simptomatic la dânsul este că scrie cum și ce simte dăruindu-ne o poezie bine încheată și puternică ce ne îndeamnă...*să știm...* așa ca în poezia din primul ciclu intitulată "**Declarație de iubire**" când ne spune : „*Să știi/ să scrii/ să citești/ te ajută să afli,/ cum o să trăiești...*”.

Îl consider un aureloat de un har poetic deosebit, care a reușit să șlefuiască trăirile finite și infinite, ancorate ciclic în "**Începutul și sfârșitul cercului**„ în ipostaze sentimentale divine, care vor rămâne în memoria cititorilor săi ca o esență a gândirii sale poetice.

Închei cu un citat care mi s-a părut „apoteotic” din poezia **Apare Iubirea!...** inclusă în **Apoteoza** care face parte din ciclul **Poezia filosofiei: Stai iubita mea,/ Nu te speria / n-am înnebunit,/ ci doar m-am trezit!...**

Îi urez succes în continuare si sper să ne mai încânte cât de curând și cu alte creații că, nu-i așa, este doar la "**Începutul Cercului**"!

București 10.12.2019